

Concertreis slagwerkgroep naar Galtür

De slagwerkgroep van Harmonie St. Willibrordus uit Diessen is van 30 september t/m 4 oktober naar Galtür geweest in Oostenrijk. We hebben aan een aantal deelnemers gevraagd om hiervan verslag te doen.

Als eerste komt Kees van der Plas aan het woord als dirigent van de slagwerkgroep:

De concertreis begin oktober van de slagwerkgroep naar het Oostenrijkse Galtür was bedoeld ter voorbereiding voor het bondsconcours op 21 november a.s. in het Limburgse Heel. Onze doelstellingen waren een goed concert te geven en de teambuilding te vergroten. We moeten immers als team een prestatie gaan neerzetten.

Op vrijdag en zaterdag is er flink gerepeteerd (zie foto). De slagwerkers moesten meteen flink aan de bak. Gelukkig was de ruimte waarin we musicerden van zeer grote kwaliteit. Op zaterdagavond hebben we een concert gegeven. Vanwege het einde van het seizoen was het niet zo druk in de zaal. We hebben een goed concert gegeven maar er ging ook nog wel het een en ander mis. Maar zeven weken voor het concours mag nog niet alles goed gaan.

De progressie is er, we hebben goede stappen gezet en hopen op een mooi resultaat tijdens het concours.

Via Timmermans Transport en Logistiek had de slagwerkgroep een vrachtwagen (zie foto) ter beschikking gekregen voor het vervoer van de kostbare instrumenten. Frans v.d. Laar als chauffeur van de vrachtwagen aan het woord over zijn ervaringen:

Voor de tweede keer werd ons gevraagd om met de vrachtwagen van Timmermans de instrumenten en bagage te vervoeren naar Galtür in Oostenrijk. We hebben dit weer graag gedaan. Zeer interessant om de muzikale en persoonlijke ontwikkelingen van deze jongeren ten opzichte van 4 jaar geleden te mogen volgen. Een gezellige groep die met de nodige humor contacten maakt met de plaatselijke muzikanten en een goed concert neerzet. Voor mijn vrouw Jacqueline en mij een zeer gezellige reis, en thuis gekomen ook weer blij dat alles goed verlopen is.

Natuurlijk mogen ook de bevindingen van de slagwerkers zelf niet ontbreken. Daarover iets meer van Ruud Vennix:

Om 5 uur verzamelden we op donderdagochtend 30 september met auto's bij één van de slagwerkers Mark van Roover. De reis van ongeveer 10 uur verliep half slapend maar voor de studenten onder ons al studierend. Het lukte om veilig aan te komen bij onze luxe en nette appartementen waar we verbleven. Één appartement hadden we verkozen tot de gezamenlijke "huiskamer" waar we gedronken, gegeten en heel veel lol samen hebben gehad. De grote vraag bij aankomst was wie mocht er toch langs wie liggen gedurende die drie romantische nachten in de Alpen? De eerste avond hebben we gegeten en gefeest in het nabij gelegen eetcafé. De naam van

dat café werd als snel omgedoopt tot "Sterretje" omdat de serveerster op bepaalde plaatsen een paar sterretjes had getatoeëerd! Bijna iedereen waagde een poging om de vrouw (zie foto) met grote... ogen te versieren. Ook vermaakten we ons bij "Tommy's Garage" hét gezelligste, maar ook enigste muziekcafé in Galtür. Daar kwam natuurlijk ook de jeugd van 't dorp naar toe, waar wij natuurlijk mee gecommuniceerd hebben. Onze benjamin van de slagwerkgroep Teun van den Broek was hier heel goed in, althans met een beetje hulp van de rest van de slagwerkgroep. Zaterdags hadden we het concert, daarna hadden we voor het publiek nog een komische act gebaseerd op 't brulkoor. We zongen: Hoedje van papier, vader Jacob, Op een grote paddenstoel en Kortjakje maar dan in het "Duits" althans het Duits wat wij verzonnen hadden.

Vervolgens komen twee echte Galtürgangers aan het woord. Zij gaan al bijna 25 jaar naar deze plaats en hebben de contacten gelegd tussen Harmonie St. Willibrordus en de plaatselijke muziekvereniging van Galtür. Het betreffen hier de voormalige voorzitter Emile Gimbrere en zijn vrouw Ine:

Wie Oostenrijk en speciaal Galtür kent in de witte wintertijd, ontmoet nu een ander Galtür: een idyllisch dorpje omgeven door bergen, getooid in schitterende herfstkleuren, zeker als de rijkelijk aanwezige zon haar licht over de hellingen strooit. Het is rustig in dit kleine dorpje van zo'n 750 inwoners. Vanaf medio december zullen dat er ca. 4000 zijn. De sfeer in de slagwerkgroep zit er van meet af aan meer dan goed in. Contacten met de leden van de Galtürer Musikkapelle (zie foto) worden snel gelegd en rap uitgebouwd. "Tommy's Garage" wordt het beginpunt van deze contacten, die tot in de late uurtjes worden voortgezet in de "Ballunspitze", waar voortreffelijk gegeten wordt. Velen zien, - zeker als de uren verstrijken - steeds meer sterretjes, die groter worden naarmate de alcohol rijkelijker vloeit.

De toehoorders van het concert op zaterdagavond van de slagwerkgroep en de muzikanten van Galtür genieten volop. Dat blijkt niet alleen uit het ovationele applaus, maar ook uit de vele lovende woorden na afloop en de tray halve liters bier, welke spontaan werd aangeboden door de familie Pfeiffer, waar een deel van de Galtürgangers was ondergebracht.

De leden van de slagwerkgroep en hun dirigent, Cees van der Plas, verdienen een groot compliment voor de wijze waarop zij de reis hebben voorbereid, het concert hebben gegeven en het teambuilding weekend als voorbereiding op hun concours op 21 november a.s. in Heel (Limburg) gestalte hebben gegeven.

Als laatste willen we twee van de organisatoren Sander Derks en Koen v.d. Heuvel hun verhaal laten doen:

Toen we binnen de slagwerkgroep weer eens over Oostenrijk spraken hadden we snel een groepje, Kees van de Plas, Sander Derks, en Koen v.d. Heuvel bij elkaar die de organisatie van de concertreis op zich wilden nemen. We waren blij om weer op reis te gaan maar natuurlijk ook wel een beetje gespannen. Galtür is toch een 10 uur rijden dus alles moest goed geregeld zijn en we mochten niets vergeten. Vier jaar geleden zijn we ook naar Oostenrijk geweest maar toen hebben we in tenten geslapen, en dat zagen we deze keer niet zo zitten. Dus zijn er drie appartementen geregeld die er verzorgd en netjes uitzagen. We hebben net als 4 jaar geleden bij transportbedrijf Timmermans aan de deur mogen kloppen voor het sponsoren en het beschikbaar stellen van een vrachtwagen. Ook Frans en Jacqueline van de Laar konden we natuurlijk niet vergeten, Frans is de chauffeur die onze spullen destijds ook vervoerde, ook nu deed hij dit met liefde en plezier. Zijn vrouw Jacqueline houdt net als altijd een oogje in het zeil en heeft samen met Ine Gimbrere natuurlijk weer goed voor ons gezorgd (zie foto). Wij kunnen als organisatoren niet anders concluderen dan dat het allemaal op rolletjes is verlopen, precies zoals wij het voor ogen hadden. Al met al, een reis om tevreden op terug te kijken! Wij willen dan ook eenieder bedanken die bijgedragen heeft aan het welslagen van deze reis.

